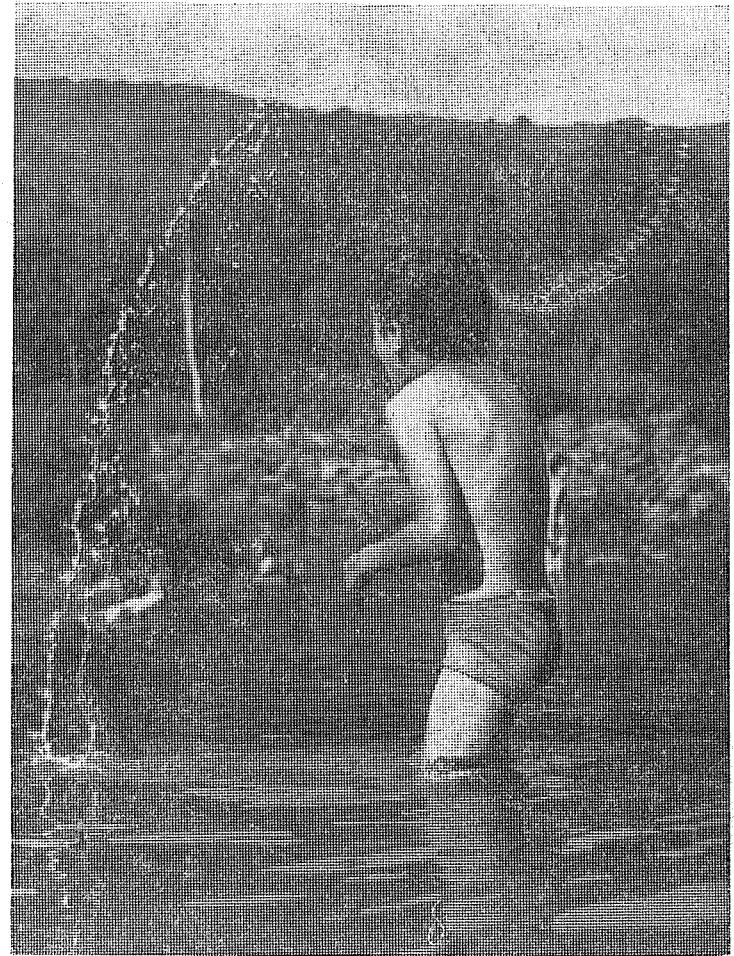

ZPRAVODAJ

města Hranic a lázní Teplic n. B.

Josef Černý: RADOŠTI LÉTA

ČERVENEC - SRPEN 1973

PUBLIKACE „90 LET N. P. SIGMA HRANICE 1883—1973“

Hranická SIGMA je podnik, v němž na pokrokové tradice minulosti navazuje současná moderní technika. Svědčí o tom i současná reprezentační publikace „90 let n. p. SIGMA HRANICE 1883—1973“, vydaná vedením podniku k letošnímu významnému výročí výroby čerpadel v Hranicích. Dějiny SIGMY ve zpracování dr. V. Bartovského vyšly už před 15 lety pod názvem „75 let závodu SIGMA HRANICE 1883—1958“. Nynější publikace není tradičním způsobem zpracovanými dějinami podniku. Jak se praví v úvodu, účelem publikace je představit hlavně současnost podniku, jeho výrobní program, poskytnout informace o možnosti získat výhodné zaměstnání a o péči, která je věnována pracujícím při výrobě i ve volném čase.

Redaktor publikace Ladislav Spáčil rozdělil její obsah do několika kapitol: V první podává stručnou historii továrny od založení zámečnickem Antonínem Kunzem v roce 1883 přes akciovou společnost až po nynější vzkvétající národní podnik. V další kapitole je vylíčena postupná výstavba továrních objektů obou závodů v Hranicích. Nejobsáhlejší jsou kapitoly věnované výrobnímu programu a technologii výroby. Zvláště zde je zřetelně patrný rozdíl mezi minulostí a nynějším pokrokem ve výrobě. Kapitola „Učňovské školství“ přináší srovnání výuky učňů v minulosti a v nynějším moderním odborném učilišti. Oddíl o ekonomickém vývoji uvádí stručně v hlavních ukazatelích a v přehledném grafu rychlý růst objemu výroby při pozvolném zvyšování počtu pracovníků. Poslední kapitola se zabývá široce rozvinutou péčí o pracující.

Jednotlivé kapitoly jsou doprovázeny četnými fotografickými snímky, velmi přehledný je také graf, zachycující ve zkratce celých 90 let podniku. Nakonec můžeme říci, že publikace dobře plní svůj úkol, o němž se v závěrečném slovu praví. „Tato knížka chtěla ukázat, jak za dobu tří generací vyrůstl z nepatrné dílničky dnešní důležitý podnik, ukázat, že dnešní pracovníci tvoří se svými předchůdci řetěz rukou a hlav a že všichni bojovali svou prací o lepší život pracujícího člověka.“

LN

VÝROBKY KOMUNÁLNÍCH SLUŽEB MĚSTA HRANIC NA VÝSTAVÁCH

Na jarní prodejní výstavě BRNO 73 se podílely v expozici výrobků podniků místního hospodářství také Komunální služby města Hranic početnou kolekcí jak tradičních výrobků, tak také novinek. V oboru hudebních nástrojů nabízelí pracovníci Komunálních služeb města Hranic už tradiční a osvědčené TOSCA-zvony, nahrazující ve velkých orchestrech hlas skutečných zvonů, zvonkohry, džezové paličky a drobné příslušenství pro hudebníky. Jako novinku uvedli na této výstavě reprodukční skříně pro elektrofonické hudební nástroje. V oboru laboratorní techniky se objevily hned dvě novinky: Především nový, zdokonalený typ laboratorního vibračního mlýna s poloautomatickým provozem pro mletí tvrdých surovin na zrna o průměru čtyř a méně mikromů, tj. tisícín milimetrů. Další novinkou bylo vibrační míchadlo určené k míchání kapalin a tekutin v laboratořích. Oba tyto laboratorní přístroje vzbudily značný a oprávněný zájem odborníků. Ostatní veřejnost se zase zajímala o hudební reprodukční skříně. Účast Komunálních služeb města Hranic na prodejní výstavě BRNO 73 měla úspěch i po stránce obchodní, připravené kontrakty představují částku asi 650 tisíc Kčs. Výrobky Komunálních služeb města Hranic si se zájmem prohlédli při návštěvě brněnské prodejní výstavy i představitelé naší vlády v čele s předsedou federální vlády dr. L. Štrougalem.

Odborná veřejnost se s výrobky laboratorní techniky z Hranic, tj. s vibračním mlýnem a míchadlem setkala také koncem měsíce června 1973 na **Mezinárodních chemickém veletrhu INCHEBA 1973 v Bratislavě**. Pracovníci Komunálních služeb města Hranic dostali také pozvání k účasti na **výstavě mistrovských hudebních nástrojů**, která se bude konat v **Moskvě** ve dnech 1. až 5. října 1973. Hraničtí výrobci hudebních nástrojů budou v Moskvě vystavovat kvarteto osvědčených tympanů s pedálovým laděním a soupravu TOSCA-zvonů.

IV. ROČNÍK SOUTĚŽE O „ZLATOU TRUMPETU“

Letošní už IV. ročník soutěže dechových orchestrů o „Zlatou trumpetu“ n. p. SIGMA se konal v neděli 10. června 1973 jako součást oslav 90 let trvání n. p. SIGMA v Hranicích. Pořadatelem přehlídky byl n. p. SIGMA, ZV ROH n. p. SIGMA, Jednotný klub pracujících, dechový orchestr JKP SIGMA a Okresní kulturní středisko v Přerově. K soutěži se přihlásilo pět dechových souborů z předních podniků Severomoravského a Jihomoravského kraje. Domácí dechový soubor JKP Sigma vystoupil tentokrát mimo soutěž a tak „Zlatá trumpetu“ putovala letos poprvé mimo Hranice.

Soutěž zahájila slavnostní znělka od hranického hudebního skladatele Rudolfa Heidera, kterou přednesli členové dechového orchestru JKP SIGMA. Po vystoupení všech pěti přihlášených hudeb soutěžní porota za předsednictví hudebního skladatele prof. Mojmíra Zedníka z Olomouce vysoce hodnotila úroveň předvedených výkonů a stanovila toto pořadí účastníků:

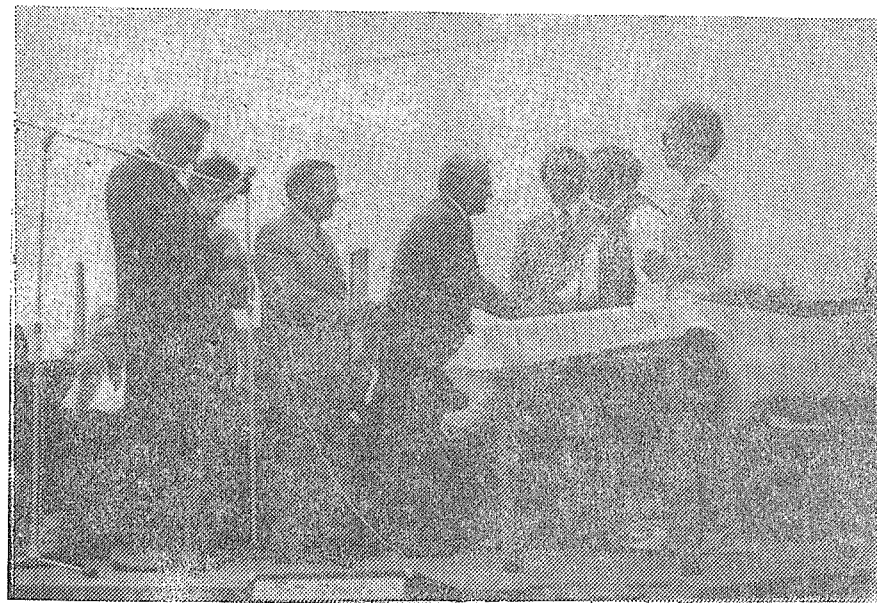
1. dechový orchestr „VALAŠKA“ Spojeného závodního klubu Radost z Valašských Klobouk, který vede dirigent Karel Bria, člen Janáčkovy filharmonie,
2. dechový orchestr závodního klubu n. p. SVIT z Gottwaldova s vedoucím Stanislavem Plichtou,
3. dechový orchestr závodního klubu Dolu Rudý říjen z Ostravy-Heřmanic s dirigentem Josefem Šubertem,
4. dechový orchestr závodního klubu n. p. Gumárny v Zubří s dirigentem Ladislavem Slovákem,
5. dechový orchestr Spojeného závodního klubu Uničovských strojiren z Uničova s dirigentem Františkem Ticháčkem.

Prvním třem vítězným souborům odevzdali hodnotné ceny podnikový ředitel n. p. SIGMA ing. Josef Cahel a předseda ZV ROH Oldřich Lukeš. Mimo to byl dechový orchestr JKP SIGMA vyznamenán zlatou pamětní medailí k 90 letům SIGMY za dobrou dlouholetou reprezentaci podniku.

Velký úspěch mělo vystoupení dětského dechového orchestru lidové školy umění Krnov za řízení ředitele školy Karla Dospívy. Tento orchestr koncertoval také v dopoledních hodinách na náměstí a sídlištích našeho města. Na závěr festivalu se konal monstrkoncert, v němž současně účinkovalo 300 hudebníků. Mezi nimi i členové dechového orchestru JKP v Hranicích. Festivalový program slovem provázal Zdeněk Dryšl, člen Horáckého divadla Jihlava. Přehlídka se těšila velikému a zaslouženému zájmu veřejnosti, hlediště letního kina bylo zaplněno 1200 spokojených posluchačů. LN

Dechový orchestr „Valaška“ Spojeného závodního klubu Valašské Klobouky — vítěz IV. ročníku festivalu dechových hudeb O ZLATOU TRUMPETU

Záběr ze IV. ročníku festivalu dechových hudeb O ZLATOU TRUMPETU — předávání cen

Foto G. Giebl

DECHOVÝ ORCHESTR JKP VE ŠTĚTÍ

Ve dnech 29. června až 1. července 1973 se náš dechový orchestr pod vedením J. Slimáčka a M. Mikulce zúčastnil Národního festivalu dechových orchestrů Štětí 73.

Štětí je malé severočeské město, které vybudováním papírenského kombinátu se změnilo ze zemědělského městečka na průmyslové středisko s výhledem dalšího rozvoje.

Festivalu se zúčastnilo deset orchestrů z naší republiky, jeden orchestr z NDR a jeden orchestr z Rakouska. Náš dechový orchestr byl zařazen do hlavního večerního programu, který se uskutečnil v sobotu 30. června a ve kterém ještě hráli dechový orchestr z NDR a podnikový orchestr VÍTKOVÁK z Ostravy. Naše vystoupení bylo přijato velmi příznivě jak obecně, tak i programovou komisí složenou z předních odborníků na dechovou hudbu u nás. Vždyť jména Jindřich Praveček, Miroslav Juchelka, Jan Chromec a další jsou zárukou odborného posouzení výkonu orchestru a v případě hodnocení našeho orchestru bylo jejich vyjádření velmi příznivé.

Festival ve Štětí je orientován jako přehlídka nové tvorby současných autorů a i když není určováno pořadí jednotlivých orchestrů, přece jen se hodnotí umělecká úroveň orchestrů, jeho repertoár a směr, kterým se soubor ubírá. Vývoj dechové hudby u nás ovlivňuje i činnost zahraničních dechových orchestrů, což potvrdila řada pozorovatelů z NDR, NSR, Švýcarska, Dánska a jiných států, kteří byli ve Štětí přítomni. A z tohoto hlediska byl náš koncertní program hodnocen velmi vysoko. Jednou z nejprogressivnějších skladeb celého festivalu byla bezesporu skladba Mojžíra Zedníka nazvaná SEN, která je napsána pro soprán zpěv, elektrickou kytaru a dechový orchestr. Další hudebně velmi zajímavá a moderně upravená byla třetí část jižní suity mladého olomouckého skladatele Jana Pavla. Obě tyto skladby přednesl náš dechový orchestr. Zasloužilý umělec Jindřich Praveček vyslovil po koncertě oběma našim dirigentům obdiv a uznání. Na závěr festivalu byl uspořádán monstrokonzert, ve kterém Josef Slimáček řídil skladbu Zdeňka Petra PŘÍPITEK.

Celý zájezd dechové hudby byl vyvrcholením poctivé práce dirigentů a všech členů orchestru v letošní sezóně. Přispěl k dalšímu poznání dobré dechové hudby a byl dobrou propagací našeho města i závodu Sigma. Za vzornou reprezentaci a vystupování celého kolektivu je potřeba všem co nejsrdečněji poděkovat a těšit se, že tak kvalitní orchestr dostane také příležitost vystoupit na některém ze zahraničních festivalů.

JK

CÍLOVÁ KEMPINKOVÁ JÍZDA MOTORISTŮ 1973 SEVERNÍ MORAVOU

Z pověření komise mototuristiky a výchovy Ústředního automotoklubu ČSSR uspořádal ve dnech 8. až 10. června 1973 Automotoklub-camp servis klub Hranice ve spolupráci se svazarmovskými autokempinky v Severomoravském kraji cílovou kempinkovou jízdu mototuristů 1973 severní Moravou. Účelem jízdy bylo umožnit účastníkům poznat přírodní krásy, památky dělnického hnutí a osvobozovacích bojů v Severomoravském kraji a ukázat jim vybavení a připravenost všech autokempinků. Účastníci soutěže měli za úkol vykonat cílovou jízdu z místa bydliště do některého z autokempinků v Severomoravském kraji, projet severomoravské autokempinky ve Frýdlantě nad Ostravicí, v Hradci nad Moravicí, ve Vrbně pod Pradědem, v Mohelnici, ve Šternberku a v Rožnově pod Radhoštěm a svou jízdu zakončit v Hranicích. V každém kempinku splnili jednu

sportovní disciplínu a navštívili památku na zápasy dělnické třídy nebo na boj proti fašismu. Cílová jízda probíhala pod záštitou vládního výboru pro cestovní ruch ČSR, Severomoravského KNV v Ostravě, ONV v Přerově a v Šumperku, MěstNV v Hranicích a v Hradci nad Moravicí, OV Svazarmu v Přerově, n. p. Karnola v Krnově a České státní pojišťovny, pobočky v Hranicích.

Ke startu nastoupilo 34 automobilů, 8 sajdkár a 8 motocyklů celkem se 105 jezdci, z nich 27 účastníků ve čtyřech automobilech a na čtyřech motocyklech bylo z Německé demokratické republiky. Přes nepříznivé počasí, zejména déšť a mlhu v úseku ze Šternberka do Opavy, dojeli v sobotu 9. června všichni startující úspěšně do Hranic, kde byli ubytováni v autokempinku, kde již podle závazku svazarmovců byly vybudovány nové ubytovací chatky s novým dokonalým vybavením. Večer se hosté zúčastnili benátské noci a ohňostroje, pořádaného k 90. výročí vzniku n. p. SIGMA, potom na společenském večeru motoristů v sále Jednotného klubu pracujících byli vyhlášeni a odměněni nejlepší jezdci.

Vítězové v jednotlivých kategoriích:
v kategorii automobilů: Josef ZELINKA ze Šternberka,
v kategorii sajdkár: Jiří BENES z Prahy,
v kategorii motocyklů: Erich JEDNICKI ze Šanova u Ostravy.

Mimo to byli odměněni:

za nejtipnější propagaci cílové jízdy: Josef Kozlík ze Studénky, nejvzdálenější domácí účastník: Otmar Boček z Chomutova, nejvzdálenější zahraniční účastník: Unger Bernd ze Schlemy z NDR, nejstarší mužský účastník: Ladislav Krejča z Mostu, 62letý, nejstarší ženská účastnice: Else Dölsch z Löbau v NDR, 72letá, nejmladší mužský účastník: Čestmír Carbol z Mohelnice, 18letý, nejmladší ženská účastnice: Věra Křupalová ze Šternberka, 22letá. Nejstarší vozidlo T 12 z roku 1928 měl Eman Moj z Veteran-clubu TATRA z Ostravy, bytem Havířov.

Cílová jízda severní Moravou byla organizačně velmi dobře připravena, vyznačovala se nejen vysokým počtem účastníků, ale přinesla i plný sportovní úspěch a splnila i svůj cíl propagační.

LN

NOVÉ KOUPALIŠTĚ V HRANICÍCH V PROVOZU

V pátek 29. června 1973 bylo slavnostně uvedeno do provozu nové koupaliště v Hranicích. Městský národní výbor tím splnil jeden z nejdůležitějších bodů volebního programu Národní fronty. Na novém koupališti se shromáždili představitelé MěstNV, podniků, škol a vojenských útvarů. Po zahájení slavnosti předsedou MěstNV KSC Václavem Dohnalem promluvil předseda MěstNV Miloslav Pavelka. Ve svém projevu mimo jiné řekl:

„Sešli jsme se proto, abychom slavnostním způsobem otevřeli a odevzdali toto letní koupaliště všem našim pracujícím, hlavně naší mládeži.

Jestliže dnes předáváme do užívání toto koupaliště celé naší veřejnosti, děláme tak s vědomím, že tím se dále zlepšuje vybavenost našeho města. Byli bychom rádi, aby maximálně sloužilo pro výuku, sport i rekreaci, ale také pro rehabilitaci našim občanům.

Myslím, že i dnes je správné, abychom si připomněli, že i toto letní koupaliště je důkazem toho, že KSC dělala a dělá politiku s lidem a v jeho prospěch.

Můžeme také velmi pozitivně hodnotit rozvoj aktivity a iniciativy dosažené v soutěži a plnění závazků... Jak víte, v Hranicích jsme splnili v roce 1972 závazek na 211 procent zvelebovacích akcích při dosažení hodnoty díla přes 12 milionů Kčs. Toto hnutí pokračuje i letos na počest 25. výročí Vítězného

února: Závazek představuje hodnotu 7,9 miliónu Kčs, z toho za pět měsíců letošního roku je splněn na 60,3 procenta a bylo již vykonáno dílo v hodnotě 4,771 miliónu Kčs...

Za takové dílo, jakým je loni odevzdaná moderní tělovýchovná hala v odborném učilišti n. p. Sigma a dnes otevřené letní koupaliště se šatnami a celá řada dalších staveb, je třeba vyslovit uznání těm tisícům brigádníků, hlavně z řad naší mládeže, pracujícím z hranických závodů, naší armády, občanským výborům, kteří se na nich podíleli... Úzká spolupráce MěstNV s místními podniky, závody a organizacemi Národní fronty, školami, vojenskými útvary a občanskými výbory skýtají záruku úspěšného zvládnutí úkolů stanovených volebním programem Národní fronty."

Předseda MěstNV Miloslav Pavelka podal pak přehled průběhu výstavby koupaliště:

Příprava výstavby byla zahájena v roce 1964.

Vlastní stavba byla zahájena v roce 1965 v akci Z výstavbou inženýrských sítí (vodovodní přípojka pitné a užitkové vody, kabelový přívod elektrické energie a výměna transformační stanice, kanalizace pro odpady z bazénu).

V letech 1966—1970 byl vybudován plavecký bazén rozměrů 25×15 metrů, bazén pro neplavce rozměrů 15×6 metrů, úpravna vody s technologickým zařízením a vybavením pro ozonizaci vody, provedeny terénní úpravy v okolí bazénů.

V roce 1970 byly zahájeny práce na stavbě letních šaten a oplocení celého areálu, v roce 1972 budovány další potřebné inženýrské sítě a septik a rovněž opatřen materiál pro připravovanou výstavbu velkého bazénu o rozměrech 50×21 metrů, jehož stavba se plánuje na druhou polovinu roku 1973. V roce 1973 dokončovány výše uvedené akce, provedeny terénní úpravy a upravena provizorní rampa u bazénů.

Ke dni otevření má stavba koupaliště hodnotu 5,489.554 Kčs, vynaložené finanční prostředky činily 4,253.944 Kčs. Bezplatně bylo odpracováno 29.665 brigádnických hodin v hodnotě 1,235.610 Kčs.

Předseda MěstNV Miloslav Pavelka zároveň ocenil podporu, kterou k uskutečnění tohoto díla poskytl ONV v Přerově a Severomoravský KNV v Ostravě, poděkoval za pomoc tělovýchovným orgánům města, okresu, kraje a ÚV ČTO v Praze.

Předseda MěstV KSČ Václav Dohnal a předseda MěstNV Miloslav Pavelka odevzdali pak z rozhodnutí rady MěstNV čestná uznání zástupcům organizací, které mají na výstavbě koupaliště největší podíl. Jsou to:

Sigma, n. p. Hranice, Hranická cementárna a vápenice, n. p. Severomoravské cihelny n. p. Hranice, závod Karnola, Krajské středisko pro vodovody a kanalizace, projekční odbor Hranice, ČSD — Mechanizace traťového hospodářství Hranice, OSP, závod 02 Hranice, Severomoravské elektrárny, provozovna Hranice, střední lesnická technická škola, střední průmyslová škola, gymnasium, zemědělské odborné učiliště, odborné učiliště n. p. Sigma, vojenské útvary č. 6310, 7356 a 8684.

Dále převzali čestná uznání zasloužili pracovníci na stavbě, plk. Václav Vlášek a Karel Číhal, kteří výstavbu řídili, a dlouholetý pracovník Antonín Zakopčan.

Jménem TJ Sigma Hranice převzal potom nové koupaliště do správy její předseda ředitel Alois Sedláček.

Účastníci slavnosti si na závěr prohlédli dokončené dílo — prostorné šatny s terasou, plavecký bazén a brouzdaliště a úpravnu vody. Zároveň se seznámili s plánem další výstavby koupaliště, při níž má být ještě v roce 1973 uskutečněn velký bazén o rozměrech 50×21 metrů, v další etapě skokanský bazén rozměrů 17×8 metrů, nádrž s umělým vlnobitím a malý dětský bazén. Dalším záměrem je vybudování krytého bazénu s kotelnou. LN

ZASLOUŽENÝ POSTUP HRANICKÝCH SPORTOVČŮ DO VYŠŠÍCH SOUTĚŽÍ

Fotbalisté TJ SIGMA Hranice obsadili v jarním kole I.A třídy, skupiny C první místo, o bod před druhým Kojetínem, když v 26 zápasech zvítězili v 15 utkáních, čtyřikrát hráli nerozhodně a v sedmi zápasech prohráli. S příznivým brankovým poměrem 58:31 dobyli 34 bodů. Jejich výkon v jarním kole je obdivuhodný, zvláště když si uvědomíme, že po podzimním kole byli až na osmém místě. Po mnohaletém úsilí postupují tedy **fotbalisté TJ SIGMA Hranice DO KRAJSKÉHO PŘEBORU**. Je to cenný úspěch nejen výborného trenéra Mirka Kosaře, vedoucího mužstva Matěje Berouska a výboru oddílu kopané, ale také má na tom zásluhu velmi dobrý výkon celého kolektivu hlavně v jarní sezóně. Patronátní péče n. p. Sigmy Hranice má na tomto úspěchu rovněž nemalý podíl.

Házenkáři TJ Cementárna Hranice zvítězili v jarním kole II. ligy házené, když z 22 zápasů vyhráli v 17 utkáních, v jednom remizovali a jen čtyřikrát prohráli. S brankovým poměrem 426:291 získali 35 bodů, tj. o tři body více než Kopřivnice na druhém místě.

O postup do I. ligy házené museli bojovat v kvalifikačním turnaji, který se hrál ve dnech 29. června až 1. července 1973 na hřišti oddílu házené TJ Sokola Hostěrádky-Rešov v okrese Vyškov. Turnaj přinesl tyto výsledky:

29. června: Kovohutě Rokycany—TJ Cementárna Hranice 20:19 (11:9)

30. června: Viktorie Žižkov—Kovohutě Rokycany 21:18 (11:11)

1. července: TJ Cementárna Hranice—Viktorie Žižkov 19:13 (11:9)

Konečné pořadí:

1. TJ Cementárna Hranice	2	1	—	1	38:33	2
2. Kovohutě Rokycany	2	1	—	1	38:40	2
3. Viktoria Žižkov	2	1	—	1	34:37	2

Do I. ligy házené postupuje tedy TJ Cementárna Hranice.

Vstup do I. ligy není náhodný, je výsledkem úsilí, poctivé dřiny, odpovědného přístupu hráčů k povinnostem i promyšlené přípravy celku v čele s Jaroslavem Strnadem. Nelze opomenout také kolektiv funkcionářů, na jejichž bedrech po léta leží tíha odpovědnosti a množství povinností, aby vytvořili pro družstvo nejlepší podmínky.

Blahopřejeme oběma oddílům k postupu a přejeme jim hodně úspěchů v nových náročných soutěžích. Postupem rozhodující boje teprve začínají, věříme hranickým sportovcům, že nezklamou! ZŠ

NOVÉ TENISOVÉ DVORCE V HRANICÍCH

Členové tenisového oddílu TJ Cementárna Hranice vybuvovali v prvním pololetí 1973 v akci Z nové tenisové dvorce na Střelnici ve třídě Generála Svobody na místě, kde už dříve byly patrně nejstarší tenisové dvorce v Hranicích vůbec.

Ve velmi krátké době od 20. března do 30. června upravili plochu dvou dvorců s kompletním vybavením a s přívodem potřebné vody, postavili betonovou cvičnou stěnu mezinárodního formátu 16×3,2 metru a celý areál nově oplotili.

Celou akci za řízení svého předsedy Jaroslava Eliáše provedli výhradně členové tenisového oddílu, odpracovali přitom téměř 150 brigádnických hodin bezplatně a vytvořili přitom v akci Z dílo v hodnotě asi 130 tisíc Kčs.

Podle výhledových plánů tenisového oddílu TJ Cementárna budou nové dvorce sloužit pro výcvik mládeže, aby se úroveň hranického tenisu v budoucnu opět povznesla. LN

ZE STARÝCH HRANIC

Konec Horního dvora v Hranicích

Demolice starých objektů na třídě 1. máje v Hranicích pro územní přípravu výstavby nových bytů, započaté koncem minulého roku, letos pokračují a mění definitivně tvářnost bývalé předměstské Horní ulice. Mízi stará obydlí i hospodářské budovy někdejších svobodných dvorství i domky chalupníků, aby je nahradily několikapodlažní obytné domy, jež zlepší bytovou situaci ve městě a budou i lépe reprezentovat vstup do města od nádraží. Jako první byly demolovány zchátralé rozsáhlé objekty bývalého státního statku, známé po staletí Hranicákům jako Horní dvůr. Až do poloviny minulého století byl to od vlastního města nejdálčenější předměstský objekt při tržové silnici na Potštát, za nímž se všemi směry rozkládala již jen rozsáhlá vrchnostenská pole, tzv. Horní a Dolní pole s rybníky, patřícími k tomuto panskému dvoru. Dnešní hlavní silnice, odbočující z třídy 1. máje směrem k nádraží byla zřízena vrchností jako soukromá polní cesta pro snadnější příjezd k rybníkům a dále od vrchnostenského lesa Šafránice teprve v 1. pololetí 19. století. Horní dvůr má 600letou historii. Svě jméno dostal až po roce 1622, kdy kardinál Dietrichštejn dostal po zlomení stavovského povstání od císaře darem hranické panství, konfiskované Václavu Molovi z Modřelic. Spolu s panstvím převzal i tento dvůr a druhý v Čaputově ulici, konfiskovaný Adamu Štastnému Zampachovi z Potenštejna. Od těch dob byl nazýván Horním na rozdíl od druhého panského dvora Čaputovského pod městem, zvaném tak po měšťanu Ondřeji Čaputovi, dřívějším jeho dlouholetým držiteli. Horní dvůr stál tu již ve 14. století jako svobodný statek hranického fojta a kromě mnoha lánů polí patřilo k němu i několik řemeslníků, mlýn s pilou a sádkami na ryby, k nimž byla voda svedena strouhou z potoka Veličky, vlévající se opět do Veličky v dnešní Gallasově ulici u bývalého Klichovského mlýna. K fojstství patřila i lázeň ve městě a Teplice. Roku 1480 koupil Vilém z Pernštejna, nový držitel hranického panství 2 lány role od hranického fojstství s rybníčky a později připojil ke dvoru ještě 1 a půl lánů pozemků, jež ujal předměstským sedlákům. V privilegii z roku 1489 vhradil si již pro dobytek z tohoto panského dvora právo svobodné pastvy v lese Drahotuchu za Bečvou, který daroval hranickým měšťanům. Všechny hospodářské práce ve dvoře i na polích vykonávali robotou poddaní z Olšovce, Stříteže, Partutovic a Jindřichova. Byli povinni všechna panská pole zorat, zvláčet, zasít, sklídit a odvézt obilí do panské stodoly, ale i čistit chlévy, vozit hnůj na pole, prát a stříhat ovce atd. Při konfiskaci dvora Molovi bylo v něm chováno 2000 ovcí, 50 krav a 70 vepřů kromě drůbeže. Tyto stavy dobytka byly v podstatě dodržovány až do konce 18. století. O hospodářství ve dvoře se staral přímo šafář s šafářkou, kteří bydleli ve dvoře, dvě dívky u krav, kravař, sviňák a dva ovčáci, kteří dostávali plat peněžitý a naturálie.

Za řádění Švédů ve městě r. 1643 byl dvůr pobořen, mlýn s pilou spáleny, studna ve dvoře zasypaná. Do konce století byly opět postaveny nové hospodářské i obytné budovy dvora. Na paměť toho byl na štítě obytné budovy šafáře umístěn v ovále v omítce zpodobněný znak knížat z Dietrichštejna, dva vinařské nože s knížecím kloboučkem nad nimi, dole s písmeny FD HW, zkratkami jména knížete Ferdinanda z Dietrichštejna, pána Hranického, tehdejší vrchnosti, jež se tam dochovaly až do zboření dvora. V polovině 18. století byly objekty dvora rozšířeny a přistavěny nové objekty za knížete Karla Valtera a na paměť toho vsazen kamenný kvádr se znakem Dietrichštejnů, letopočtem 1751 a písmeny C:V:F:V:D (Karel Valtr, kníže z Dietrichštejna). Tato pamětní deska byla při pozdější přestavbě umístěna do zdiva nových stodol. Při nynější demolici byla deska vyňata a uložena v lapidáriu městského muzea. Sousední Horní mlýn a pila byly již v 18. století vrchností pronajaty a koncem 18. století

odprodány od dvora. Stará rozlehlá stodola dvora, ležící na polích na druhé straně silnice, lehla popelem již roku 1924. Celý objekt dvora po roce 1918 chátral, sloužil za byty, pro mateřskou školu a později účelům státního statku. Historie starého Horního dvora r. 1973 definitivně skončila. Při hloubení základů pro výstavbu nových domů měla by být věnována soustavná pozornost výkopům pro zjištění stop a památek nejstaršího osídlení hranického předměstí.

ZÁHADNÝ NÁPIS NA PILÍŘI ŽELEZNIČNÍHO VIADUKTU U HRANIC

Za první světové války začalo Rakousko stavět vedle starého železničního viaduktu Severní dráhy u Hranic, postaveného roku 1844, pilíře pro druhou dvojkolejnou dráhu, neboť dosavadní dvojí kolej viaduktu nestačila pro dopravu vojska a válečného materiálu na východní frontu a zpětnou dopravu raněných, evakuovaného civilního obyvatelstva atp. Stavbu prováděli italsí váleční zajatci. Dostavěli však z kamenných kvádrů jen základy mohutných pilířů druhého viaduktu asi do výše 8 až 10 metrů, neboť po uzavření míru byla další stavba zastavena. Nedokončené pilíře byly zality betonovou vrstvou a čekaly pak na pokračování ve stavbě a dokončení viaduktu až do posledních let první republiky. Při dokončování prací v roce 1918 se údajně zřítily z 8. pilíře dva Italové a zabili se. Na paměť této tragické události vytesali jejich kamarádí-kameníci na jednom kvádru iniciály jmen obou zajatců a datum jejich smrti. Kámen pak zazdili u vrcholu pilíře ve výšce asi 7 metrů a je tam podnes. Nápis na kamenném kvádru zní

23. IX. 18
H. R. — R. R.

Kámen najdete na vnitřní straně nového viaduktu na 6. pilíři od potoka Veličky směrem k silnici od Olšovce. O tomto záhadném kameni s nápisem se v letech po první světové válce vyprávělo, že oba zahynulí Italové byli do pilíře zazdění a deska označuje místo, kde jsou uloženi. Až půjdete na procházku k viaduktům, hledejte tento pamětní kámen. Snad někdo ze starších obyvatel města ví více o stavbě viaduktu italskými zajatci a dovede povědět více i o nápisech a jeho historii. Také matrika města Hranic mohla by snad doplnit jména obou zahynulých Italů při stavbě a potvrdit, zda výklad, rozšířený ve dvacátých letech je pravdivý. Ve vojenských matrikách není o tom žádný záznam. BI

KNIHOVNÍK PhDr. FRANTIŠEK SUMBAL

Mezi rodáky našeho města, kteří si zaslouží trvalé vzpomínky, patří i PhDr. František Sumbal. Od jeho narození uplyne v srpnu 1973 devadesát let.

Pocházel ze staré hranické rodiny, jež byla v minulosti v příbuzenském poměru s hranickým národním buditelem J. H. A. Gallašem. František Sumbal se narodil v Hranicích 16. srpna 1883. Ve čtyřech letech ztratil otce. V období 1894 až 1903 absolvoval bývalé německé gymnasium v Hranicích, to znamená v době, kdy probíhal nejprudší zápas o český charakter města. V almanachu „25 let českého státního reálného gymnasia v Hranicích 1912—1937“ (Hranice 1937) uveřejnil krátkou vzpomínku na „věneček českých abiturientů“, uspořádaný k oslavě volebního vítězství hranických Čechů. Pro nepříznivou finanční situaci

doma nemohl hned pomýšlet na universitní studia, proto přijal místo praktika u berního úřadu v Záběhu na Moravě, od roku 1904 nastoupil u berního úřadu v Hranicích. Až od května 1905 se mohl věnovat studiu slovanské filologie na universitě ve Vídni. Stal se žákem významného filologa slovinského původu prof. Vatroslava Jagiče. Jeden semestr 1906—1907 strávil na filosofické fakultě Karlovy university v Praze, po návratu do Vídne byl roku 1909 promován na doktora filosofie. Do roku 1911 jako knihovník slovanského semináře prof. Jagiče zreorganizoval bohatou seminární knihovnu a současně uspořádal i Jagičovu soukromou knihovnu.

Knihovnické práci se pak věnoval už trvale po celý život: Od roku 1911 do srpna 1918 byl knihovníkem ministerstva vnitra ve Vídni, pak vedl knihovnu ministerstva zdravotnictví, a to po dva měsíce ve Vídni, od listopadu 1918 v Praze. Od roku 1920 pracoval jako knihovník na ministerstvu vnitra v Praze až do konce dubna 1941, kdy odešel do důchodu.

V mládí se zabýval slovanskou jazykovědou, napsal také vzpomínky na prof. Vatroslava Jagiče. Výsledkem jeho dlouholeté práce se stal jeho „**Českoněmecký slovník terminologický a frazeologický pro úřady, kanceláře a soukromou potřebu**“, který vydala Státní tiskárna v Praze v roce 1936. Materiál pro tento slovník sbíral autor asi dvacet let, vytvořil důkladné a obsáhlé dílo, čítající 728 stran a obsahující nejen české a německé výrazy, ale u všech slov přejatých z jiných jazyků přinášející také jejich český výklad, takže ve slovníku je obsažen vlastně i stručný slovník cizích slov, odpovídající ovšem slovní zásobě třicátých let tohoto století.

PhDr. František Sumbal byl tichý člověk, který věnoval celý svůj život studiu a knihám, jež byly jeho hlavní zálibou. Miloval také své rodiště a rád se do Hranic po osvobození na sklonku roku 1945 vrátil. I v důchodu se věnoval převážně knihám, zanechal také vzpomínky na život v Hranicích v minulosti. Zemřel 30. prosince 1968 ve věku 85 let. L. Novotný

VÝROČÍ HRANICKÉHO VÝTVARNÍKA PROF. FRANTIŠKA CHMELA

V srpnu letošního roku uplyne už patnáct let od smrti výrazné osobnosti hranického uměleckého života, profesora Františka Chmela. Vzpomene na něho jistě i mnoho jeho bývalých žáků, jež po dlouhou dobu svého působení na hranickém gymnasiu uváděl do základů kreslení.

Prof. František Chmel se narodil 5. března 1889 v Novém Hrozenkově na Valašsku. Školní docházku započal ve Valašské Polance, kde jeho otec byl řídicím učitelem. Zemskou reálku studoval v Holešově a v Uherském Brodě, kde také vykonal v roce 1911 maturitní zkoušku. Ve školním roce 1912—1913 studoval na umělecko-průmyslové škole v Praze, v letech 1913—1916 absolvoval akademii výtvarných umění v Praze. Byl žákem prof. Vlaha Bukovace, pracoval také u prof. Hanuše Schweigera, u malířů Vojtěcha Hynaise a Jana Preislera. Jako mimořádný posluchač studoval v roce 1915—1916 dva semestry na pražské technice a na Karlově universitě. Počátkem roku 1918 získal učitelskou způsobilost pro kreslení, matematiku a geometrii.

Prvním působištěm prof. Františka Chmela byla zemská vyšší reálka v Uherském Brodě, kde učil od 15. ledna 1917 do 31. srpna 1921. Od 1. září 1921 nastoupil na reálném gymnasiu v Hranicích, kde působil plných 28 let a jeden měsíc až do 30. září 1949, kdy odešel do důchodu. Pedagogická činnost ve škole

však nebyla jedinou náplní života prof. Františka Chmela. Uměleckou dráhu zahájil už za studii, když vytvořil řadu obrazů, zachycujících architekturu mizející staré Prahy. Jsou cenné nejen po stránce umělecké, ale mají i značnou hodnotu dokumentární. A podobnou hodnotu mají i četné jeho záběry z Hranic. Na jeho obrazech můžeme spatřit zmizelá zákoutí města, např. malebné domky bývalé Židovské ulice aj. Prof. František Chmel byl především krajinář. Vytvořil řadu obrazů z Hranicka, Valašska, Slovácka, ze Slovenska, z Českomoravské vysočiny, o prázdninách pracoval hodně v Uherském Brodě, kde také prožil sklonek života po odchodu do důchodu. Ve své výtvarné práci vycházel prof. František Chmel z realismu, snažil se o věrné zachycení skutečnosti, často v jeho obrazech převládají jasné, živé barevné tóny impresionismu. Veřejnost měla možnost se seznámit s pracemi prof. Františka Chmela na výstavách v Hranicích, v Rožnově pod Radhoštěm, v Uherském Brodě, v Gottwaldově, v Luhačovicích. Samostatnou posmrtnou výstavu jeho obrazů uspořádalo Muzeum J. A. Komenského v Uherském Brodě v roce 1964.

Vedle krajinářské práce se prof. František Chmel věnoval i grafice. Zúčastnil se soutěží na plakáty, např. pro výstavu Pobečví v roce 1927 v Hranicích a pro výstavu „Umění v domácnosti“. Byl také milovníkem krásné knihy, jak o tom svědčí bibliofilie „Ondříček a Paganini“, kterou prof. František Chmel vydal, graficky upravil a vyzdobil dvěma litografiemi k oslavě 80. narozenin houslisty Františka Ondříčka a kterou vytisklo Družstvo knihtiskárny v Hranicích bez udání roku, ale zřejmě v r. 1937.

Významnou část díla prof. Františka Chmela tvoří scénické návrhy pro divadelní představení. Tuto činnost rozvinul zvláště v období druhé světové války, když v Hranicích místní ochotníci za vedení prof. Vladimíra Hamšíka vytvořili Divadelní jednotu a přes nepříznivé protektorátní poměry sehráli řadu hodnotných divadelních představení. Prof. František Chmel pro ně navrhoval scény, např. pro Krpatova Mistra ostrého meče, pro hudební komedii Achille-Corranového: Jedenáctý v řadě, pro Jiráskovu Vojnarku aj. Za soutěžní návrh pro veselohru F. X. Svobody Čekanky byl odměněn diplomem. Po osvobození ho prof. Vladimír Hamšík jako umělecký ředitel Beskydského divadla znovu získal pro spolupráci a prof. František Chmel vytvořil další scény, např. pro Gogolova Revizora. V Uherském Brodě navrhl a provedl výzdobu loutkového divadla.

Prof. František Chmel byl neúnavně činný až do konce života, zemřel 11. 8. 1958 v Uherském Brodě a je tam také pohřben. Svým dlouholetým uměleckým působením se trvale a nezapomenutelně zapsal do kulturních dějin města Hranic.

L. Novotný.

ŠKOLNÍ POLESÍ VALŠOVICE PŘI SLTŠ V HRANICÍCH

Po levém toku řeky Bečvy se rozkládá komplex lesních porostů rostoucích na malebné Hranické pahorkatině o výměře asi 2800 ha. Pahorkatina lemujíc okraj Moravské brány od města Hranic a je zakončena dominantou hradu Helfštýna.

Součástí této pahorkatiny tvoří školní polesí střední lesnické technické školy v Hranicích se sídlem a starou lesovnou ve Valšovicích o celkové výměře 1043 ha lesní půdy a 11 ha půdy zemědělské včetně ovocných sadů. Nejvyšším bodem je vrchol Malínku (479 m n. m.), nejnižší polohy se nalézají podél Bečvy (258 m n. m.). Severní část polesí má výraznou konfiguraci terénu s prudkými kamenitými svahy, hlubokými zářezy a četnými potůčky. Jižní a jihovýchodní část polesí je naopak charakterizována málo členěnými, mírnými svahy.

Školní poleší Valšovice bylo založeno v roce 1921 vyčleněním z majetku hraběny Althánové z Lipníka n. Bečvou jako důsledek pozemkové reformy. Přední zásluhu na vzniku školního poleší má první ředitel tehdejší vyšší státní lesnické školy František Matějka, pod jehož vedením bylo poleší vybudováno jako účelový objekt školy. Školní poleší mimo funkčního účelového významu plní i úkoly státního plánu výroby a rozvoje lesního hospodářství. Jeho struktura je přizpůsobena organizační státních lesů. Poleší je rozděleno na tři lesnické úseky (1. úsek Valšovice, Paršovice, Rybáře) a úsek dopravně technický, který je vybaven základními mechanizačními prostředky, běžně používanými i u státních lesů.

Posláním školního poleší je praktická výuka a výcvik žáků ve všech úsecích lesnické činnosti. Praxe žáků je organizována několika způsoby:

1. Jednodenní učební praxe je určena prvním ročníkům; požaduje se při ní manuální práce s výcvikem dovednosti, a to ve všech provozních pracích. Je organizována v průběhu školního roku po jeden den v týdnu.
2. Souvislá učební praxe je určena prvním, druhým a třetím ročníkům, především za účelem praktického prohloubení znalostí v jednotlivých odborných předmětech. Je organizována v období podzimním a jarním.
3. Provozní individuální praxe pro žáky třetích a čtvrtých ročníků. Žáci se střídají a pracují pod vedením vedoucího poleší s denním určením provozních úkolů.

O každém druhu praxe si žáci vedou samostatné deníky, které jsou pravidelně kontrolovány. Poleší slouží dále jako účelový objekt k praktickým cvičením z jednotlivých předmětů, zvláště z pěstování lesů, lesní těžby, lesnické taxace, ochrany lesů, ekonomiky a organizace lesního hospodářství, myslivosti, mechanizace, botaniky, nauky o prostředí a zoologie. Školní poleší Valšovice prostřednictvím pedagogů školy sleduje i dílčí výzkumné otázky, např. studium struktury a vývoje mladých lesních porostů, hnojení lesních kultur po výsadbě, vyhodnocení způsobů porbirkových zásahů do porostů, sledování růstu exotických dřevin [jedle obrovské, douglasky, vejmutovky, dubu červeného aj.] a získává tak podklady pro racionálnější hospodářské zásahy do porostů a pro zavádění nových druhů lesních dřevin.

Součástí školního poleší jsou dvě přírodní rezervace (Bukoveček a Dvorčák) o celkové výměře 44 ha. Obě rezervace představují přírodní lesní společenstva se zachovalou skladbou dřevin, zejména kvalitního buku místního ekotypu.

Ze dřevin poleší převládají jehličnany, zejména smrk o zastoupení 38 %, dále modřín významně paršovické proveniencie o zastoupení 13 %. Jedle, která ještě v minulém století byla hlavní dřevinou lesů Hranické pahorkatiny se přes intenzivní péči lesních hospodářů udržela jen ve zbytcích (2 %). Z listnáčů zřetelně převažuje buk, který je zastoupen 27 %.

Poleší současně slouží i k výuce myslivosti, a to jak svým mysliveckým zařízením, tak i jako objekt lovu zvěře. Nejvhodnější podmínky poskytuje srnčí zvěř, která se odhaduje na počet 60 kusů. Před šesti lety byla vysazena zvěř daňčí v počtu pěti kusů a její stádo se zdárně rozrůstá.

Školní poleší Valšovice slouží žákům také jako vzorový objekt socialistické lesní výroby a hospodaření.

Celkové hospodářské výsledky, dané pro celé desetiletí hospodářským plánem, jsou po řadu let velmi dobré. V měsíci červnu t. r. byl školnímu poleší udělen čestný titul vlády a ÚRO s názvem „Poleší VIII. všeodborového sjezdu“.

Ing. Vojtěch RICHTÁR, SLTŠ Hranice

DROBNÉ ZPRÁVY

TANEČNÍMU ORCHESTRU JEDNOTNÉHO KLUBU PRACUJÍCÍCH, řízenému Jaroslavem JIRÍČKEM, se dostalo ojedinelé pocty. Oslav 90. výročí vzniku n. p. SIGMA se zúčastnila také delegace družebního podniku PUMPENWERKE z Halle v NDR, kterou tvořil ředitel podniku a předsedové stranické a odborové organizace. Hosté odevzdali členům orchestru Jaroslava Jiríčka státní vyznamenání NDR: medaile a diplomy kolektivu brigády socialistické práce I. stupně v uznání jejich dlouholeté kulturní činnosti a jejich vystupování v NDR, naposled začátkem června 1973 v Halle. Orchester JKP, vedený Jaroslavem Jiríčkem je první zahraniční kolektiv, kterému se tohoto uznání dostalo.

★

Na hranickém náměstí Klementa Gottwalda poutají v letních měsících 1973 pozornost návštěvníků dvě mohutné kvetoucí agave v sousedství fontány. Podle odhadu jsou 50—70 let staré, stvol květu dosahuje výšky 3—4 metrů a nese stovky drobných bílých kvítků. Po odkvětu rostlina hyne. Podobnou kvetoucí agave obdivovali už obyvatelé Hranic na náměstí v roce 1967.

★

Na mistrovství Moravy v lehké atletice žáků na dráze 23. června 1973 v Gottwaldově zvitězil v chůzi na jeden kilometr časem 5:06,6 minut a titul mistra Moravy získal Stanislav VRBKA, člen lehkootletického oddílu TJ SIGMA Hranice. Jako druhý se umístil Milan Václavík, na třetím místě skončil Vilém Reich, oba rovněž z TJ SIGMA.

Na mistrovství ČSR staršího dorostu 23. června 1973 ve Znojmě obsadil František Pečeňa z TJ Sigma osmé místo v chůzi na 10 kilometrů.

★

Muzeum Moravské brány v Hranicích připravilo pro veřejnost další výstavu ze svých sbírek. Tentokrát byla vybrána keramika a porcelán, které tvoří významnou složku muzejního fondu. K výstavě právě této sbírky byl ještě jeden důvod. Od roku 1974 bude hranické muzeum specializováno na expozici keramiky a porcelánu. K tomuto rozhodnutí došlo proto, že v Hranicích existovala na sklonku 18. století manufaktura na výrobu keramiky. Ukázky vystavené v gotickém sále mají upozornit na krásnou sbírku, která je uložena v hranickém muzeu.

Výstava bude v gotickém sále radnice od 5. do 24. srpna 1973.

★

Na X. světový festival studentstva a mládeže v Berlíně pojedou také i naši rodáci Marta a Milan Heinovi, hlasatelka Čs. televize v Praze a nový člen Divadla pracujících v Mostě, kteří tam budou německy konferovat československé kulturní pořady.

★

KLUB FILATELISTŮ V HRANICÍCH koná pravidelné výměnné schůzky spolu se schůzkami kroužku mladých filatelistů každou druhou a čtvrtou neděli od 9 hodin dopoledne v Klubu důchodců v Hranicích v ulici Na náspech.

Významné výročí n. p. SIGMA připomněla v měsíci červnu i naše pošta; V době od 4. do 17. června 1973 užívala pošta HRANICE 1 ručního příležitostního razítka s textem „90 let n. p. SIGMA“.

CO PLÁNUJÍ TURISTÉ TJ SIGMA HRANICE

na měsíce červenec a srpen 1973

1. července Hostýnské vrchy — túra Chvalčov, zřícenina hradu Obřany, Skalný, Rusava, Javorčí, Lysena, Dobrotice, celkem 18 km.
7. 8.—15. 8. devítidenní zájezd na Šumavu a do jižních Čech s účastí na druhém srazu ČST v Českém Krumlově.
17. 8.—22. 8. vlakový zájezd na XX. turistický sraz SNP na loukách pod Slivcom u Košic.
25. 8.— 2. 9. účast na druhém týdnu vysokohorské turistiky ve Vysokých Tatrách na tábořišti SSM Štrbské Lúky.

Bližší informace v turistické skříně u radnice nebo v prodejně kniha.

POŘADY KLUBU DŮCHODCŮ V ČERVENCI A SRPNU 1973

Začátek všech pořadů v 15 hodin

4. 7. — Přednáší referent exportního oddělení n. p. Sigma s. Jiří Polášek — NOVÝ YORK (Spojené státy severoamerické). Klubovna, Náspy.
11. 7. — Film. beseda: KOMU TANČÍ HAVANA, obrázek z havanského karnevalu. Sál JKP — přizemí.
18. 7. — ZÁJEZD do těšínských Beskyd: Frýdek-Místek, Český Těšín, Trinec, Jablunkov, Dolní Lomná, prales Mionší. Dopravází prof. ing. Vojtěch Richtar. Odjezd v 6 hodin od hotelu Brno.
25. 7. — Film. beseda: KRÁL KRÁLŮ, veselohra. Sál JKP — přizemí.
1. 8. — Návštěva n. p. KARNOLA. Sraz v 9 hodin před budovou n. p. Karnola.
- 7.—9. 8. — ZÁJEZD do jižních Čech: Brno, Náměšť nad Oslavou, Třebíč, Telč, Jindřichův Hradec, Třeboň, České Budějovice, zámek Hluboká, Český Krumlov, Vyšší Brod (Lipno). Odjezd v 5.30 hodin od hotelu Brno.
15. 8. — Film. beseda.
22. 8. — Návštěva n. p. Hranické cementárny a vápenice, závodu na výrobu osinkového zboží. Sraz v 8 hodin pod radnicí, Odjezd pravidelnou linkou k cementárně.
29. 8. — Beseda k 29. výročí SNP. Proslov účastníka SNP a film. Sál JKP — přizemí.
Případný zájezd důchodců n. p. Sigma Hranice bude včas oznámen.

BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM

Červenec

Anna GAŤKOVÁ, Sklenný kopec	1. 7.	90 let
Anna NOVÁKOVÁ, Na hrázi	3. 7.	75 let
Cyrila JANČOVÁ, tř. 1. máje	3. 7.	85 let
Cyril PRÉMUS, Vrchlického ulice	5. 7.	75 let

Marie BOŽKOVÁ, Komenského ulice	5. 7.	75 let
Emilie ČÍSAŘOVÁ, Janáčkova ulice	6. 7.	90 let
Magdalena MRLÍKOVÁ, náměstí 8. května	10. 7.	80 let
Anastázie OBERHEROVÁ, Hakenova ulice	10. 7.	80 let
Anna ČÍHALOVÁ, Nerudova ulice	15. 7.	85 let
Ludmila MARTÍNKOVÁ, Gottwaldovo náměstí	17. 7.	75 let
Františka KRÍSTKOVÁ, Kropáčova ulice	17. 7.	75 let
Ing. Jan DIENELT, Sovětské armády	21. 7.	75 let
Anna KŘENKOVÁ, Komenského ulice	26. 7.	75 let
Josef SEDLÁČEK, domov Pavlovice	28. 7.	90 let
Helena KOŘÍSTKOVÁ, 28. října	28. 7.	75 let
Anna SIEGLOVÁ, náměstí 8. května	14. 7.	75 let

Srpen

Josef RICHTR, Gottwaldovo nám.	80 let
Marie HOLEŠOVÁ, Hromůvka	75 let
Oldřich SEDMERA, Gottwaldovo náměstí	80 let
Marie GOTTSMANOVÁ, Komenského ulice	75 let
Marie RÁBLOVÁ, Galašova ulice	94 let
Kamila ZLÁMALOVÁ, Přisady	75 let
František PLISKA, Čs. armády	75 let
František GORČICA, Komenského ulice	75 let
Rajmund ZLATOHLÁVEK, Jurikova ulice	80 let
František SEKORA, Gottwaldovo náměstí	75 let
Štěpánka MAŠLAŇOVÁ, Olbrachtova ulice	85 let

ZEMŘELÍ V MĚSÍCI KVĚTNU

- Augustina Bláhová, Trávnícká
Josef Chmel, Zborovská
Julie Janošková, Čechova
František Hercík, tř. 1. máje
Emil Konečný, Leninova
Marie Závěšická, Jungmannova
Antonín Millian, Čs. armády
Ludmila Hapalová, Trávnícká
František Zbruz, Sovětské armády
Josef Uličník, tř. 1. máje

ZEMŘELÍ V MĚSÍCI ČERVNU

- Stanislav Zejda, Hwiezdoslavova
Karel Ministr, Struhlovsko
Jiří Staviař, Trávnícká
Marie Hautlerová, Hromůvka
Božena Videtičová, Struhlovsko
Antonie Huráňová, Fierlingerova
Josef Zlámala, U kostelíčka
Anežka Šedivá, tř. 1. máje
Anna Hurtová, Mlýnský příkop

NOVÁ PROGRAMOVÁ SEZÓNA V JKP

Jednotný klub pracujících připravil pro své diváky, posluchače a příznivce novou programovou sezónu 1973—1974. Jako vždy obsahuje předplatitelský divadelní cyklus — pro dospělé i pro děti. Cyklus koncertů Kruhu přátel hudby, cyklus výchovných koncertů pro žáky ZDŠ a řadu vzdělávacích kursů a přednáškových cyklů.

PŘEDPLATITELSKÝ CYKLUS DIVADELNÍCH PŘEDSTAVENÍ

BALLADYNA — J. Slowacki

Klasická romantická hra, básnické zpracování polského národního motivu o sestře zabité sestrou. Překlad František Halas.
Uvádí Těšínské divadlo.

KRYSAŘ — Viktor Dyk a E. F. Burian

Burianova dramaturgie Dykovy prózy zachovává silný příběh lásky a nenávisť, příběh o zneužití kouzelné moci. Velmi výrazně zde spolupůsobí i jeho hudba, která je nedílnou součástí dramaturgie.
Uvádí Severomoravské divadlo Šumperk.

HADRIÁN Z ŘÍMSŮ — Václav Kliment Klicpera

Česká klasická hra, která má na našem divadle dobrou tradici i divácký ohlas.
Uvádí Severomoravské divadlo Šumperk.

DVOJÍ HRA — Robert Thomas

Výborná francouzská detektivní komedie s originální zápletkou a ještě zajímavějším řešením. Oplývá lehkým francouzským humorem. V Šumperku bude mít československou premiéru.
Uvádí Severomoravské divadlo Šumperk.

SVATBA KREČINSKÉHO — A. Suchovov-Kobylin

Komedie ruského satirika druhé poloviny 19. století je groteskním obrazem statkářské a kapitalistické společnosti carského Ruska, napadá lidskou hloupost a rafinovanost.
Uvádí Slovácké divadlo Uherské Hradiště.

AŽ K SMRTI MILOVAT — Lope de Vega

Historická hra význačného španělského dramatika, v níž dochází ke konfliktu milostného citu a lidské důstojnosti. Nositelem progresivních myšlenek jsou v této hře ženské postavy, které se ve svém boji za lidské štěstí nezastaví před žádnou překážkou a odmítají budovat svá manželství na společenské lži.
Hrají členové Divadla Zd. Nejedlého Opava.

BÍLÉ NOCI — F. M. Dostojevský

Sugestivní dramaturgie novely ruského klasika. Schůzky dvou nesmělých petrohradských milenců jsou v inscenaci podány s bohatou hereckou invencí.
Hrají členové Divadla O. Stibora Olomouc.

SÓLO PRO BICÍ (HODINY) — Oswald Zahradník

Dramatická prvotina slovenského autora je komedií laskavou, soucitnou a přitom provokující. V režii Radima Kovala hrají členové činohry Divadla Oldřicha Stibora Olomouc.

MARYNA — Vl. A. Vipler

Komedie z venkovského prostředí s vtipnou zápletkou kolem několika mladých párů.
Účinkují členové operety Státního divadla Ostrava — Josef Kobr, Kořta Holubář, Zdeněk Růžička a další.

V předplatném se uskuteční z uvedených her osm. Ceny předplatitelských legitimací 110 Kčs, 95 Kčs, 85 Kčs. Starým předplatitelům rezervujeme místa do 31. srpna t. r. Uzávěrka přihlášek 10. září t. r. Změna programů vyhrazena.

KOMORNÍ SEZÓNA KPH

SMETANOVÉ TRIO

Josef HÁLA — klavír
Václav SNÍTEL — housle
Stanislav APOLÍN — violoncello

Smetanovo trio vzniklo spoluprací tří významných osobností našeho reprodukčního umění. Dosáhlo mimořádných úspěchů na svém loňském turné v USA. Smetanovo trio přednese u nás díla z české tvorby.

BEDŘICH SMETANA ZBLÍZKA

Marie URBANOVÁ — zpěv
Jan NOVOTNÝ — klavír
Dr. Jaromír KRÍŽ — průvodní slovo

Pořad zachycuje vývoj Smetanovy osobnosti v hlavních rysech od jeho kompozičních začátků až k zralému tvůrčímu období a posledním létům života.

HOUSLOVÝ KONCERT

Zdeněk BROŽ — housle
Jiří HUBIČKA — klavír

Zdeněk Brož vystudoval na pražské konzervatoři a vzhledem k svému velkému talentu byl vyslán na další studium na moskevskou konzervatoř, kterou ukončil s vyznamenáním. Má na svém kontě řadu úspěšných koncertů doma i v zahraničí.

PRAŽSKÉ DECHOVÉ KVINTETO

Jan HECL — flétna
Jiří KANIAK — hoboj
Jiří ŠTENGL — klarinet
Miloš PETR — lesní roh
Josef SLANIČKA — fagot

Pražské dechové kvinteto patří k našim souborům světové pověsti. Pokud je srovnáváme s předními zahraničními soubory, stěží se jim kdo vyrovná. Jejich společným rysem je zralé kompoziční umění, upřímně cítěná invence a moderní využití barevných možností jednotlivých nástrojů i celého ansámblu.

KOMORNÍ ORCHESTR OSTRAVSKÉ KONZERVATOŘE

Soubor má 18 až 20 členů, umělecký vedoucí a dirigent — prof. J. Staněk

COLLEGIUM FLAUTO DOLCE

Základní instrumentální soubor je typicky renesanční: zobcové flétny, viola da braccio, viola da gamba, loutna a cemballo. Soubor uvádí díla renesanční, gotická a barokní. Všichni členové hrají na nástrojích s původním laděním, používají starých smyčců a pokud je to možné, neupouštějí od staré provozovací praxe v ornamentice, artikulaci a frázování. K atmosféře jejich koncertů napomáhá i vystupování v historických kostýmech.

Členová souboru:

Eva MATĚJKOVÁ — zobcová flétna, loutna
Anežka KRUTSKÁ — zobcová flétna
Jiří KOTOUČ — zobcová flétna, viola da braccio
Zora KRÁSNÁ — viola da gamba
Vlasta BACHTÍKOVÁ — cemballo

Se souborem spolupracuje altistka Ludmila VONDRÁČKOVÁ, dlouholetý host belgického Saffor da Cape.

RECITÁL NADĚŽDY KNYPLOVÉ

solistky Národního divadla, hranické rodačky.

Z uvedených koncertů se uskuteční pět. Ceny předplatitelských legitimací jsou 75 Kčs a 40 Kčs. Uzávěrka přihlášek je 10. září 1973. Změna programů vyhrazena!

KURSY A PŘEDNÁŠKOVÉ CYKLY SOCIALISTICKÉ AKADEMIE

HUDEBNÍ KURSY pro mládež

Předhudební výchova a výuka hry na klavír, kytaru a harmoniku

KURSY NĚMČINY — pro začátečníky i pokročilé

KURSY SPOLEČENSKÉHO TANCE A CHOVÁNÍ — pro začátečníky a dospělé

KURS POHYBOVÉ VÝCHOVY PRO ŽENY

KURSY ŠITÍ A KRESLENÍ STŘIHŮ

KURS PLETENÍ STROJEM

Přihlášky do kursů hudebních přijímáme do 25. srpna 1973, do ostatních kursů do 10. září 1973.

Cykly přednášek socialistické akademie v Hranicích z oborů ekonomiky, mezinárodních vztahů, umění, pedagogiky, zdravotnictví a dalších aktuálních témat zveřejníme na plakátech v zářijovém výtisku Zpravodaje.

PUBLIKACI

prom. hist. M. Jaškové, univ. prof. PhDr. L. Hosáka a PhDr. B. Indry

DĚJINY MĚSTA HRANIC (I. díl)

je možno zakoupit na městském národním výboru, odbor školství a kultury, nebo v kanceláři Cestovní informační služby ve Svatoplukově ulici

SEZNAM MATURANTŮ STŘEDNÍCH ŠKOL V HRANICÍCH

školní rok 1972—1973

Střední průmyslová škola — 4. ch. — třídní prof. ing. Václav Jiríček

1. Bdíňková Olga, Přerov, Husova 10
2. Brokeš Lubomír, Kociánov 23
3. Coufal Antonín, Otaslavice 60
4. Fellner Jan, Konice 392
5. Frydrychová Vlad., Sviadnovo 127
6. Chovancová Jiřina, Podlesí 250
7. Ignas Jan, Krnov, Tolstého 7
8. Kantorová Anna, Horní Bečva 574
9. Korčičán Zdeněk, Vyškov, U Jordánka 3
10. Koukalová Marta, Horní Újezd 33
11. Koutná Jarmila, Heřmanice 426
12. Kremplová Ludmila, Jilová 35
13. Kubík Bedřich, Kojetín, Rumunská 1178
14. Kudla Karel, Přerov, Palackého 44
15. Liška Jan, Frýdlant n. O. 191
16. Marek Ivan, Přerov, Velká Dílážka 1202
17. Masaříková Alena, Klenovice n. H. 214
18. Melounová Hana, Olomouc, K sídlišti 8
19. Mráčková Libuše, Kojetín, Sladovní 667
20. Pavlík Manfred, Kravaře, Poštovní 21
21. Ráčlová Františka, Suchdol 20, okr. Prostějov
22. Revík Milan, Doloplazy 32
23. Sovják Josef, Věžky 36
24. Stochleba Vojtěch, Olomouc, Resslerova 13
25. Subota Pavel, Tážaly 10
26. Šárník Ladislav, Slavonín 29
27. Šimek Ladislav, Ivaň 75
28. Šmídová Milena, Olomouc, Kampelkova 2
29. Vilém Lubomír, Vsetín, Trávníky 1203/30
30. Vysloužil Josef, Olomouc, Sokolská 32

Střední průmyslová škola — 4. bd. — třídní prof. ing. František Kočnar

1. Březovská Naděžda, Hodonín, Koutného 8
2. Carbolová Daniela, Morávka 97
3. Čížek Josef, Drahotuše, Svatoplukova 285
4. Dostál Jiří, Drahanovice 19
5. Drda Ladislav, Hustopeče n. Beč. 92
6. Gallas Josef, Hranice, Galašova 8
7. Hloušek Jiří, Otaslavice 2
8. Horák Miloš, Prostějov, sídl. Svobody 4/10
9. Jiroušek Karel, Zbyšov 28, okr. Kutná Hora
10. Kolisková Ludmila, Nivnice 516
11. Korous Jaroslav, Hranice, E. Krásnohorské 242
12. Koutný Miloslav, Janov, Petrovice 183
13. Kufa Valerián, Český Těšín, Kostelní 3
14. Marek Alois, Lipůvka 187
15. Mohyla Miroslav, Vraclávek 10
16. Nedavaška Petr, Stará Červená Voda 19
17. Novotný Ladislav, Olomouc, Fučíkova 2

18. Pavelka Petr, Zruč n. Sázavou, Okružní 679
19. Pendl Miroslav, Tovačov, nám. 27
20. Pospíchal Jiří, Bratislava-Rača, Kafandrova 9
21. Stuchlík Pavel, Brno, Slepá 35
22. Šenk Jan, Valtice, Mikulovská 178
23. Valičková Zdeňka, Hranice, kpt. Jaroše 1363
24. Vencel Jiří, Rybná n. Z., okr. Rychnov n. Kněžnou
25. Zlámal Květoslav, Moravské Málkovice 151

Střední průmyslová škola — 4. a. — třídní prof. Oldřich Jedlička

1. Blanař Zdeněk, Broumov-Bylnice 342
2. Částečka Jan, Klokočí 32
3. Fišárek Petr, Šumperk, nám. Míru 25
4. Helcl Vlastimil, Olomouc, kpt. Nálepky 14
5. Hynek Ivo, Mostkovice 123
6. Kavan Vratislav, Stěbořice 195
7. Krist Pavel, Čechovice 218
8. Kučera Bohuslav, Opatovice 92
9. Lazecký Tomáš, Tísek 14
10. Majerová Marta, Valašské Klobouky, Nerudova 650
11. Medřický Václav, Chomutovice 3
12. Mohyla Zdeněk, Havířov 1, Na Dubňáku 21
13. Novotný Karel, Šternberk, Jaroslavova 6
14. Orzág Josef, Hustopeče 112
15. Pavka Karel, Veselí n. Mor., Rumunská 738
16. Petruška Miroslav, Přerov, Jaselská 7
17. Sívek Jan, Rudolfovice 32
18. Stoško Jiří, Ostrava 7, Třanovského 7
19. Sysel Tomáš, Kroměříž, Resslerova 1556
20. Štukavcová Božena, Mackovice 53
21. Vavrečka Miloš, Opava, Leninova 90
22. Závodná Hana, Lásky 1442

Střední průmyslová škola — 4. sh. — třídní prof. ing. Jar. Gregorová

1. Burian Vlastimil, Orlova II, č. 472 okr. Karviná
2. Butorová Miluše, Paseka 81, okr. Olomouc
3. Cetkovská Radmila, Tištín 19, okr. Prostějov
4. Coufalová Věra, Širava 1/350, okr. Přerov
5. Drápalová Danuše, Prostějov, Fanderlíkova 60
6. Drnovský Rostislav, Dobromilice 303, okr. Prostějov
7. Hála Jaroslav, Mánesova 8, Olomouc
8. Chytilová Věra, Chropyně 74, okr. Kroměříž
9. Jenček Ladislav, Vyškov, Sochorova 19/335
10. Krbcová Helena, Kopřivnice 33, okr. Nový Jičín
11. Malušek Vlastimil, Loučka 164, okr. Nový Jičín
12. Marter Pavel, Hranice, Na náspech 57
13. Matocha Milan, Lysá pod Makytou 221,
14. Nosek Milan, Bruntál, Ruská 2
15. Odložilík Vít, Jablunka 342, okr. Vsetín
16. Polášková Stan., Ondříčková 39, Opava
17. Přikrylová Miroslava, Širava I/350, okr. Přerov
18. Ragan Dušan, Sirk 49, okr. Rožňava
19. Rybář Zdeněk, Chrudim II

20. Straková Drahomíra, Škrachova 36, Prostějov
21. Šimčík Pavel, Vodní 61, Valašské Meziříčí
22. Švrčina Pavel, Křenovice 35, okr. Přerov
23. Vařeka Alexandr, Raškov 14, okr. Šumperk
24. Veselá Jarmila, Paseka 203, okr. Olomouc
25. Weiss Miloš, Lidická 5, Šternberk
26. Wenzl Petr, Nerudova 88, Lipník nad Bečvou
27. Zahradník Zdeněk, Jaselská 1323, Hranice
28. Zemková Helena, Nové Město 1407, Karviná 6
29. Žáčková Jarmila, RA 227, Vrbno pod Pradědem

Střední zdravotnická škola v Hranicích

IV. ročník oboru zdravotních sester, třídní učitelka Marie Konvičná

1. Benešová Zdenka, Hranice, Zborovská 1313
2. Blahutová Marie, Lipník nad Bečvou, Leninova 330
3. Číhalová Dáša, Hranice, Hromůvka 1512
4. Dědková Jitka, Přerov, ul. Čapka Drahlovského 12
5. Dlouhá Alena, Drahotuše, Rejdiště 315
6. Drozdová Daniela, Hranice, Struhlovsko
7. Friebová Jindřiška, Hranice, třída 1. máje 1281
8. Hamerníková Daniela, Přerov, Leninova 33
9. Hanáková Marie, Horní Nětčice č. 29
10. Kolářová Ida, Přerov, nábřeží 1. máje 22
11. Kotlánová Alena, Dolní Újezd č. 98
12. Králíková Eva, Opatovice č. 10
13. Kratochvílová Jaroslava, Přerov, Optická č. 17
14. Kubajurová Anna, Milenov č. 20
15. Ligačová Naděžda, Hranice, Struhlovsko č. 1414
16. Mynaříková Ludmila, Hranice, Leningradská č. 8
17. Navrátilová Hana, Hranice, sídl. kpt. Jaroše 1384
18. Olšová-Hrančíková Dagmar, Lipník nad Bečvou, Bratrská č. 1095,
19. Preclíková Zdeňka, Hranice, sídl. kpt. Jaroše č. 1354
20. Remešová Alena, Spálov č. 68
21. Richtrová Blanka, Loučka u Lipníka nad Bečvou č. 48
22. Štecurová Věra, Přerov, Leninova č. 33
23. Štěpaníková Zdeňka, Želatovice č. 82
24. Šustková Eva, Spálov č. 16
25. Vašková Terezie, Hranice, Čechova č. 303
26. Vrbková Vlasta, Velká č. 93
27. Vývodová Anna, Hranice, Pod křivým č. 5
28. Živná Maryša, Hranice, Vrchlického č. 2

Střední lesnická technická škola — IV. A. — třídní prof. ing. Svatopluk Struž

1. Bednář Dušen, Lipník nad Bečvou, Loučka 96
2. Buchta Václav, Zákovice, p. Soběchleby
3. Bystřičan Štěpán, Morávka 403
4. Drábek Karel, Daskabát 83
5. Dušek Miroslav, Opava, Jurečkova 24
6. Foldyna Štěpán, Morávka 344
7. Heinz Stanislav, Hradec u Opavy, Bezručova 245
8. Hlinský Miroslav, Ohýřov 1274
9. Kamp Jiří, Staré Město pod Sněžníkem 130
10. Kašpárek Petr, Havířov I, Dělnická 18

11. Kříž Pavel, Ostrava 1, Zelná 31
12. Kurečka Josef, Čeladná 430
13. Langer Josef, Klímkovice 240
14. Nevěčný Josef, Dolní Nětčice, p. Soběchleby
15. Němec Zdeněk, Přerov, Čechova 23
16. Novák Radomír, Úsov, Školní 41
17. Pařízek Petr, Brno, Herčíkova 2
18. Petra Ivo, Metylovice 373
19. Pitron Josef, Jablunkov 280
20. Polášek Zdeněk, Jeseník nad Odrou 170
21. Radhouzký František, Písek u Jablunkova 175
22. Seibert Rostislav, Vsetín, U skláren 781
23. Šenkyřík František, Olomouc, Vojanova 4
24. Štěpaník Jan, Přerov, Žižkova 7
25. Vláčil Vladimír, Prosenice 28
26. Závodný Vítězslav, Jindřichov ve Slezsku 425
27. Zdráhala Jaroslav, Valšovice 26, p. Paršovice

Střední lesnická technická škola — IV. B. — třídní prof. ing. Vladimír Círka

1. Buchta Josef, Hlinsko p. Host. 68
2. Bukáček Jan, Praha 6, Za Hládkovem 72
3. Domínek František, Kelníky 44, p. Částkov
4. Gratcl Jiří, Velké Němčice 393
5. Hefka Vladimír, Hvozdná 215
6. Holátko František, Oslavany, Leninovo nám. 9
7. Horák Václav, Ždár nad Sázavou, Hutařova 630
8. Hrbotický Rudolf, Rudice 39, p. Jedovnice
9. Karas Břetislav, Soběsuky 44, p. Zdounky
10. Kocmánek Radomír, Doubravice nad Svitavou
11. Kozák Zdeněk, Morkovice 97
12. Löffelmann Vladimír, Ždárná 169
13. Maneth František, Otrokovice, Mánesova 1095
14. Minařík Karel, Opatovice 133, p. Rajhrad
15. Písařovic Jaromír, Boskovštejn 2, p. Hostim
16. Plaček Josef, Bítovány 56, p. Želetava
17. Poláček Jiří, Lančov 43, p. Rájec Jestřebí
18. Pospíšil Jaroslav, Ořechov u Brna, Svadilov 15
19. Šafránek Jiří, Znojmo, 28. října 17
20. Šebestík Alois, Brno, Úvoz 59
21. Vala Milan, Štítary 214, p. Šumná
22. Vrbka Petr, Nedvědice 31
23. Žampach Josef, Drahaný 57
24. Hruza Jiří, Janovice 234

Gymnasium — 4. A. — třídní prof. Ivana Kubičková

1. Andryšová Jarmila, Hranice, Struhlovsko 1407
2. Bambuch Miroslav, Hranice, Zborovská 1516
3. Friedl Hubert, Potštát 126
4. Heichelová Hana, Lipník nad Bečvou, Tyršova 696
5. Hlaváčková Jarmila, Hranice, Fierlingerova 1288
7. Hranoš Jiří, Lipník nad Bečvou, Novosady 859
6. Hons Tomáš, Hranice, Jeremenkovo nám. 1064

9. Kohoutová Olga, Hranice, Jeremenkovo nám. 1384
8. Chytilová Alena, Dolní Újezd 104
10. Král Stanislav, Drahotuše, Hranická 238
11. Kratochvílová Danuše, Hranice, Poděbradova 1009
12. Lívová Anna, Milenov 44
13. Lubojacká Jana, Hranice, Komenského 286
14. Maňasová Ivana, Hranice, Šmeralova 20
15. Mikulášková Alena, Hranice, Přisady 1167
16. Navrátilová Eliška, Opatovice, Záhorská 152
17. Novotná Karla, Hranice, Struhlovsko 1215
18. Okál Ladislav, Hranice, Gottwaldovo nám. 76
19. Ondřejová Miroslava, Hranice, Čs. armády 1376
20. Ovčáčková Alena, Hranice, Hřbitovní 414
21. Pavlíková Blanka, Poruba 13
22. Remeň Pavel, Hranice, Hromůvka 1513
23. Rychterová Naděžda, Loučka 71
24. Rýparová Hana, Opatovice, Hlavní 83
25. Ryšková Zdeňka, Hranice, Dobrovského 762
26. Schneiderová Marie, Lipník nad Bečvou, Bratrská 1095
27. Skřehotová Daria, Hranice, Fierlingerova 1008
28. Slouková Jarmila, Hranice, kpt. Jaroše 1378
29. Staša Josef, Hranice, Hromůvka 1521
30. Šenvejc Pavel, Lipník nad Bečvou, Bratrská 1018
31. Šobora Zdeněk, Drahotuše, Nábřeží 330
32. Votavová Jitka, Hranice, Struhlovsko 1219
33. Zahradníková Pavla, Hranice, Zborovská 1284
34. Zdráhal Zdeněk, Teplice nad Bečvou, Dvořákovovo stromořadí 1

Gymnasium — 4. C. — třídní prof. Sylva Šenková

1. Antlová Alena Lipník nad Bečvou, Hranická 999
2. Berousková Irena, Hranice, Svatoplukova 5
3. Bušinová Jana, Hranice, Fierlingerova 1288
4. Hlavičková Helena, Lipník nad Bečvou, Tyršova 762
5. Horáčková Jarmila, Lipník nad Bečvou, Na Bečvě 579
6. Javůrková Jaroslava, Lipník nad Bečvou, Hranická 1003
7. Juráčková Dagmar, Hranice, Zborovská 1308
8. Klvaňová Marie, Drahotuše, Lipnická 53
9. Kotulková Olga, Hranice, Máchova 176
10. Kramoliš Oldřich, Hustopeče nad Bečvou, Nová 209
11. Krejčíř Jaromír, Lipník nad Bečvou, 25. února 463
12. Krejčová Dáša, Hranice, 1. máje 1281
13. Křupalová Květoslava, Hranice, Fierlingerova 1046
14. Kučková Ivana, Hranice, kpt. Jaroše 1379
16. Novák Zdeněk, Lipník nad Bečvou, Na kopečku 1012
15. Kučková Jaroslava, Hranice, Zborovská 1291
17. Papicová Miluše, Hranice, Komenského 33
18. Pečeňová Marta, Hrabůvka 63
19. Polášková Valerie, Hranice, Trávnícká 1333
20. Pospíšilíková Irena, Hranice, kpt. Jaroše 1379
21. Sitová Zdeňka, Lipník nad Bečvou, Hranická 1002
22. Sladovník Zdeněk, Lipník nad Bečvou, Leninova 308
23. Staňová Marie, Olšovec 67
24. Šimková Bohumila, Lipník nad Bečvou, Hranická 991
25. Šindelková Jarmila, Skalička 62

26. Šrámková Marie, Lipník nad Bečvou, Nerudova 92
27. Tugendlieblová Věra, Hranice, Revoluční 10
28. Urbánková Vlasta, Lipník nad Bečvou, Leninova 352
29. Vančurová Alena, Lipník nad Bečvou, Leninova 1014
30. Vašíčková Hana, Hranice, 1. máje 77
31. Vysloužilová Jitka, Milotice nad Bečvou 84
32. Žáková Zdena, Hranice, Poděbradova 1275

Gymnasium — 4. B. — třídní prof. Antonín Vavrouch

1. Bílá Květuše, Hranice, kpt. Jaroše 1357
2. Čočková Jiřina, Střítež n. Lud. č. 161
3. Dvořák Josef, Lipník nad Bečvou, Na Bečvě 895
4. Dvořák Zdeněk, Lipník nad Bečvou, Za parkem 1064
5. Filípková Věra, Přerov, Leninova 17
6. Grmelová Alena, Lipník nad Bečvou, Husova 1111
7. Haluzíková Miluše, Lipník nad Bečvou, Bratrská 1094
8. Hendrychová Helena, Hranice, 1. máje č. 18
9. Ježek Tomáš, Milotice nad Bečvou 85
10. Kafka Jaromír, Hranice, kpt. Jaroše 1358
11. Kočí Zdeněk, Hranice, Čechova 507
12. Klumparová Ludmila, Střítež n. Lud. 1114
13. Koukal Jaroslav, Býškovice 7
14. Kreml František, Hustopeče nad Bečvou 118
15. Kurfürst Jan, Lipník nad Bečvou, Husova 985
16. Medvědík Josef, Všechnovice 173
17. Mikulík František, Žakovice 9
18. Nesrsta Ladislav, Hranice, Struhlovsko 1219
19. Prokešová Ivana, Jindřichov 73
20. Quirencová Marta, Hustopeče nad Bečvou, Nová 235
21. Rušarová Zdeňka, Milotice nad Bečvou 62
22. Skácel Josef, Býškovice 20
23. Staněk František, Všechnovice 35
24. Suchánek Václav, Jezernice 21
25. Večerka Pavel, Hranice Struhlovsko 1408
26. Vedmochová Věra, Hranice, Jaselská 7
27. Veselý Josef, Lipník nad Bečvou, Alšova 1102
28. Vítková Jana, Střítež n. Lud. 92
29. Vrubel Miloslav, Hranice, Pod Bílým kamenem 1232
30. Záblatzská Marie, Hranice, kpt. Jaroše 1325
31. Zámorská Jana, Hranice, Jurikova 10/595
32. Žák Miroslav, Soběchleby 112

Odpovědný redaktor: Eva Horáková, členové red. rady: prof. Ludvík Novotný,
Zdeňka Kosová, Oldřich Lukeš, O. Petříček, reg. č. RM 49. — Cena 1 Kčs. —
Změna pořadů uvedených v kulturním kalendáři vyhrazena. — Kulturní kalendář
města Hranic vydává JKP Hranice. — Tisknou Moravské tiskařské závody, n. p.,
Olomouc, závod 11, třída Lidových milicí 3.